

DÉLMAGYARORSZÁG

A Magyar Kommunista Párt délmagyarországi napilapja

A Magyar Kommunista Párt választási nagygyűlése Szeged főterén

Révai József elvtárs nagy beszédében ismertette azokat az eszméket, amelyek megvalósításáért harcol a Magyar Kommunista Párt a mostani választási küzdelemben — Tari Józsefné és Benke Valéria elvtársnők felhívása a szegedi magyar nőkhöz

„Kenyeret, jó pénzt és rendet akarunk teremteni ebben az országban!”

(Szeged, október 29) Hatalmas tömeg gyűlt össze vasárnap délelőtt a Széchenyi-téren, hogy meghallgassa a Magyar Kommunista Párt szónokait. A nagyszámú érdeklődő közönségnek kívül felvonultak az üzemek, gyárak, pártszervezetek dolgozói is zárt sorokban, kezükben apró nemzetiszínű és vörös zászlókkal. A felvonult munkásság kezében hatalmas táblákat is láthattunk a következő feliratokkal: Helyet a nőknek a közéletben! — A Kommunista Párt győzelme nagyobb darab kenyér! — Kényszermunkára a feketézőkkel! —

A mi pártunk nem tűri a henyéket és spekulánsokat

— Még egy igen rövid hét és elkezdik november negyedikét — monddta. — Ekkor lesz az a döntő nap, amikor a magyar munkásság megmutathatja, hogy akar-e továbbra is a posványban maradni, vagy pedig fel akar emelkedni, meg akarja

feljelen a szovjet-magyar barátságot! A városházát Rákosi elvtárs óriási képeivel, nemzetiszínű és vörös zászlókkal, valamint a város színeivel és az ólágú csillaggal díszítették fel ebből az alkalomból.

Az ünnepség az Internacionálé és a Himnusz hangjaival kezdődött, majd Komócsin Mihály elvtárs üdvözölte a megjelenőket. Megnyitója után fejkendő, bátorszavu parasztszónny szólt a megjelentekhez: Tari Józsefné elvtársnő, a mezőgazdasági dolgozó nők nevében.

kásoknak, tanároknak, doktoroknak és a többieknek is, akik szeretnek dolgozni.

— Van egy párt Magyarországon, amely minden dolgozót egyesít magában és amely bennünket, dolgozókat képvisel. Ez a Magyar Kommunista Párt. Ez a párt nem tűri az ingyencéket, henyézőket, feketézőket és spekulánsokat, de hív és vár minden magyar dolgozót egy új ország felépítéséhez.

Beszéde befejezésekor politizálásra szólította fel a nőket is, nehogy bekövetkezhessék megegyeztet, hogy idegen érdekekért hulljon el a magyarság színe-java. Tariné elvtársnő lelkesedéssel fogadta, megérezve szavaiból, hogy olyan valaki szól hozzájuk, aki maga is mindennapos kemény munkával veszi ki részét az élet bajaiból és az ország újjáépítéséből.

és rólunk is hirdettek. Mi tiszteljük mindenkinek a vallásos meggyőződését, de azt az egyet megköveteljük, hogy mindenki tiszteltében tartsa a mi politikai meggyőződésünket is. Nem engedhetjük azt sem, hogy a vallást és a kereszténységet bármelyik párt is politikai kitesztogásnak használja fel, ezért örömmel üdvözöljük a csanádi püspök úr kérését, amelyben megkérjük, hogy egyesek akár egyik, akár másik párt mellett vessék latba papi befolyásukat.

— A harmadik a leggyakoribb vád, hogy a magántulajdon ellenségei vagyunk. Kérdem, mi történt egy év óta ezen a téren, ami megváltoztatná rólunk a véleményét. Talán az

magántulajdonából 700 ezer magántulajdonost csináltunk és földhöz juttattunk ugyanannyi nincstelen parasztot? Vagy talán az fáj, hogy a bányák, továbbá Magyarország legnagyobb üzemének, a csepeli Weiss Manfréd-gyárának államosítását követeljük? Vagy talán azzal sértjük meg a magántulajdonost, hogy a feketézők, spekulánsok vagyonának és a szabotáló gyárosok üzemeinek elközbását követeljük a magyar dolgozók nevében?

Mi volt Balogh István véleménye egy évvel ezelőtt a Magyar Kommunista Pártrol?

Ezután szünni nem akaró taps közepette emelkedett szólásra Révai József elvtárs. Megemlékezett arról, hogy kétszava egy esztendeje, hogy a Magyar Kommunista Párt nyíltan is a politikai élet terére lépett. Egy évvel ezelőtt mindenki dicsérte ezt a pártot és Balogh István államtitkár, a Kisgazdapárt egyik vezetője a Nemzeti Függetlenségi Front megalakulásakor a következőket jelentette ki: »A Kommunista Párt most első ízben lép egyenrangú félként a magyar politikai élet porondjára. A kommunista szót, tehát a Kommunista Pártot is az elmúlt politikai korszak sok-sok esztendeje óta úgy festették a magyar közvélemény elé, hogy az nem az igazság, hanem a német külpolitikai érdekeknek felelt meg. Nem az igazság volt nekik a fontos, hanem, hogy a magyar néphez gyűlölet és rönöllet támadjon a kommunista szó-

nak még a hallatára is. Ezt az aggodalmat kívánom eloszlatni. Az a kommunizmus, amelyről most szó van, a polgári társadalom jogait tiszteltben tartja, a magyar nép vallásos felkeltéséhez képest biztosítani akarja a teljes szabadságot és annak anyagi feltételeit. Feltétlenül a magántulajdon alapján áll. Itt nem egy kommunista pártrol van szó, hanem a Magyar Kommunista Pártrol, amely a magyarság érdekelt éppen úgy szívén viseli és azokért harcolni kész, mint mi mindannyian.»

— Ma más divat járja — mondotta Révai elvtárs. Ha Balogh államtitkár ur ma elmondaná ugyanezeket a szavakat, amelyeket egy évvel ezelőtt elmondott, akkor attól tartok, hogy saját kisgazda elvtársai közül akadnának olyanok jónéhányan, akik megköveznék érte. Pedig hát ami igaz volt egy évvel ezelőtt, az igaz ma is!

hanem a szívünkkel és cselekedatunkkal szolgáljuk, amit mutat az is, hogy legutóbb elsőnek emeltük fel szavunkat a szlovákiai magyarülözések ellen, az elnyomás nehéz éveiben pedig még a vértanúságot is vállaltuk a magyarságért.

— Azzal is rágalmaznak, hogy ellenségei vagyunk a vallásnak — folytatta beszédét Révai elvtárs. — Alljon ki valaki és bizonyítsa be, ha tudja, hogy ezalatt az egy esztendő alatt egyetlen cselekedettel is vétettünk

volna az ellen, amit akkor hirdettünk!

Kenyeret, jó pénzt, rendet!

Ezután rávilágított Révai elvtárs arra, hogy két nagy baja van ma az országnak. Az egyik a közellátás szerveztetlensége, az éhínség, a másik pedig a pénzromlás, az infláció. Az élelmezési nehézségek miatt a Magyar Kommunista Párt nem a parasztságot hibáztatja, hanem a közellátási bürokráciát. A közellátás elvének abból a régi igazságból kell kiindulnia, hogy elsősorban az egyék, aki dolgozik. A közellátás bajai azonban szorosan összefüggnek az infláció kérdésével. Valóban igaz, hogy megakadályozása érdekében még többet kell dolgozunk, de nem várhatunk a gazdagok, vagyonosok megadóztatásával addig, amíg a békebeli színvonalat éri el ipari termelésünk. A Kommunista Párt azért harcol, hogy a vagyonosok minél nagyobb adót fizessenek és az államnak végre legyenek bevételei, hogy megállíthassa a magyar dolgozót álkát: a bankóprést.

A Magyar Kommunista Párt választási programjáról szólva azt három szóban foglalta össze: kenyeret, jó pénzt és rendet akarunk teremteni ebben az országban! Felvetette a Kisgazdapárttal való viszony kérdését is és kijelentette, hogy ott is sokszáz becsületes, demokratikusan érző kisgazda van, de igen nagy számban vannak levitézlett nagybirtokosok és

szépen gyűlekeznek Horthy volt főispánjai, a Magyar Élet Pártjának volt vezetői, szabotáló nagyvállalkozók, bankárok, feketézők és siberék is. Amíg az a helyzet a Kisgazdapártban, hogy Tildy Zoltán jószándékait keresztelzik Sulyok Dezsők, valuta-csempész, feketéző Kovács Emilek és hasonló elemek, addig a munkáspártiaknak és elsősorban a magyar kommunistáknak feladata ott állni a magyar demokrácia vívmányai felett.

— A mi pártunk az ipari munkásságnak, a parasztságnak, a haladó értelmiségnek, a dolgozó, szegény népnek a pártja. Mi nem ígérgetünk mindent, fűt-fát és más egyebet a választások előtt, de azt ígérjük, hogy rendet teremtünk ebben az országban — fejezte be a lelkes eljenzésekkel

SZEGEDI DOLGOZÓK!

A szavazólapon a 4-ik kocka a miénk. Oda rajzoljátok a keresztet!